

II. Opłaty i kary podwyższone o 100 proc.

1. Witryny, kioski i werandy.

(Uchwała Rady Miejskiej 11.III.1920 roku).

§ 13. Za prawo korzystania z urządzeń na gruncie miejskim pobierane są na rzecz kasy miejskiej opłaty poniżej wyszczególnione: a) na zajęcie gruntu miejskiego za szafki wystawowe i witryny — pobiera się opłata roczna w wysokości 25 proc. wartości gruntu (patrz par. 21), b) za zajęcie gruntu miejskiego poza obrębem hal i targowisk miejskich na kioski do sprzedaży gazet, wody sodowej, owoców i t. p. jeżeli one nie będą oddawane w dzierżawę drogą przetargów, pobiera się opłata roczna w wysokości 25 proc. wartości gruntu, c) za zajęcie gruntu miejskiego na werandy stałe pobiera się opłata roczna w wysokości 20 proc., za werandy sezonowe 15 proc. wartości gruntu. Werandy sezonowe po upływie sezonu powinny być w ten sposób urządzone, ażeby nie tamowały ruchu ulicznego i nie szpeciły ulicy, w razie przeciwnym opłata będzie pobierana jak za werandy stałe, jak również może być zarządzono usunięcie takowych.

2. Rusztowania

§ 14. Za zajęcie gruntu miejskiego na wszelkiego rodzaju rusztowania przy budowie, remoncie nadbudowie domów i wogóle przy wszelkich robotach budowlanych pobierana jest opłata za każdy metr kwadratowy za pierwszy kwartał w stosunku 0,5 proc., za drugi kwartał w stosunku 1 proc., za trzeci kwartał w stosunku 1,5 proc., za czwarty kwartał w stosunku 2 proc., za piąty i dalsze kwartały w stosunku 2,5 proc. wartości gruntu (par. 21).

Za powierzchnię zajętą ponad gruntem miejskim za rusztowania nadwieszane, obliczane w rzucie poziomym, opłata będzie pobierana o 50 proc. niższą, niż opłata wyżej wskazana, jeżeli jednocześnie z rusztowaniami nadwieszanymi część ulicy zajeta na rusztowania zwyczajne (nienadwieszane), to za tę część gruntu opłata pobiera się podług taryfy powyższej.

§ 15. Jeżeli przy robotach budowlanych zajęty zostanie grunt na ulicy po za chodnikiem na urządzenie czasowe, na skład materiałów budowlanych, opłata za zajęcie gruntu pobiera się wyższa o 50 proc. w stosunku do opłaty wskazanej w par. 14.

§ 16. Na gruncie zajętym na standardy i składy materiałów budowlanych i w ogrodzeniach tego gruntu, niewolno bez zezwolenia Magistratu urządzać straganów lub sklepów na handel. Za tego rodzaju urządzenia, o ile będą pozwolone przez Magistrat, pobierana będzie dodatkowa opłata jak za handel na ulicach.

§ 17. Opłaty za zajęcie gruntu miejskiego na standardy, rusztowania i na składy materiałów, uiszczane być winny z góry na określonej liczbie kwartałów za cały czas przypuszczalnego korzystania z gruntu, na które zostało uzyskane pozwolenie od wydziału budownictwa. Jeżeli grunt miejski zajęty był przez krótszy okres czasu, niż to wskazano w pozwoleniu, przewyżka opłaty będzie zwracana. Przy zwrocie przewyżki opłaty część kwartału uwzględniona nie będzie. Za zajęcie gruntu po za określonym w pozwoleniu terminem, opłata pobierana będzie w dalszym ciągu do czasu usunięcia rusztowań i doprowadzenia chodnika do należytego porządku.

Prołongowanie terminu, na jaki grunt wynajęto, może być skuteczne tylko po stwierdzeniu usprawiedliwiających powodów przez wydział budownictwa.

§ 18. Jednocześnie z opłatą za zajęcie gruntu miejskiego na rusztowania winna być wniesiona do kasy miejskiej kaucja, jako zabezpieczenie doprowadzenia do należytego porządku chodnika, bruku oraz remontu i uszkożeń w urządzeniach kanalizacyjnych, wodociagowych, plantacyjnych i innych, oraz jako zabezpieczenie opłaty za korzystanie z gruntu po za terminem pozwolenia. Wysokość kaucji wynosi: za 1 metr kw. zajętą gruntu: a) jeżeli chodnik jest betonowy — 8 marek, b) jeżeli chodnik jest urządzony w części z betonu, w części z brukowa — 5 marek, c) jeżeli chodnik jest urządzony z brukowa — 3 marki, d) jeżeli są to wjazdy asfaltowe — 13 mk.

Doprowadzenie do porządku uszkodzonych części chodnika czy jezdni, bądź też innych urządzeń miejskich, skutecznie Magistrat na rachunek wynajmującego i należność za to potrąca ze złożonej kaucji.

3. Wykusze.

§ 19. Za korzystanie z powierzchni ponad gruntem miejskim na urządzenie wykuszów pobierana będzie opłata roczna w wysokości 10 proc. wartości gruntu za pierwszą kondygnację i 5 proc. wartości gruntu za każdą następną kondygnację. Od opłaty są zwolnione następujące wykusze, mające znaczenie historyczne, a mianowicie: a) w pałacu książąt mazowieckich na rogu Rynku i ul. Bugaj, b) w t. zw. klasztoru (Skargi) na rogu Rynku i ul. Celnej.

§ 20. Są wolne od opłaty: a) daszki nad drzwiami i bramami, b) balkony niekryte, oraz czasowe letnie markizy bez reklam nad balkonami, sklepami, wystawami, c) stare tablice pamiątkowe i erekcyjne i d) pamiątki i godła artystyczne, stanowiące architektoniczne części starych budynków.

§ 21. Wartość gruntu na ulicach i placach oblicza się według załączonej taksy placów Towarzystwa Kredytowego miasta stoł. Warszawy z 1911 r.

4. Szafki wystawowe i znaki firmowe.

§ 22. Za korzystanie z powierzchni ponad gruntem miejskim na szafki, zegary i wszelkie godła handlowo-reklamowe wypukłe, pobiera się na rzecz kasy miejskiej opłata roczna podług następującej taryfy:

Kategorie	Powierzchnia zajmowana przez	I kl.	II kl.	III kl.
gorze	szafkę, godło i t. p.			
1	do 0,2 metr. kwadr. włącznie	17	13	9
2	od 0,2 do 0,3 metr. kwadr. włącznie	26	19	13
3	od 0,3 do 0,5 metr. kwadr.	43	32	22
4	od 0,5 do 1 metr. kwadr.	86	65	43
5	ponad 1 metr. kwadr. za każde 0,5 metra kwadr. pełne lub nie pełne, licząc 1 metr. jak w punkcie 4-tym	43	32	22

Podział ulic na klasy ustanawia Magistrat. Urządzenia reklamowo-handlowe, występujące od lica domu mniej niż 0,1 mtr. podlegają przepisom i opłacie, stosowanym do napisów i znaków.

Taką samą opłatą jak za godła pobiera się od latarni i lamp reklamowych, o ile na nich znajduje się napis treści reklamowej.

§ 23. Od objętych artykułem poprzednim zegarów, czas bieżący wskazujących, opłata pobierana będzie o 50 proc. niższa od taryfy art. 22-go.

§ 24. Powierzchnia obliczana będzie: a) przy szafkach od powierzchni spodu szafki; b) przy godłach od powierzchni prostokąta poziomego, którego obrys dane godło się mieści, licząc długość od lica domu prostopadle od krańcowego punktu obręsu i największą szerokość rzutu poziomego równoległe od lica domu.

§ 25. Za kilka szafek lub godła jednej i tej samej firmy, umieszczonych po tej samej posesji i ulicy, opłata pobierana jest — za jedną szafkę lub godło o powierzchni równącej się powierzchni wszystkich szafek lub godła, wziętych razem.

5. Znaki firmowe.

§ 26. Za urządzenia znaków, napisów i t. p. reklam na ulicach we wnękach domów, oraz ogrodzeniach i rusztowaniach pobierana jest opłata na rzecz kasy miejskiej, stosownie do par. 22 i następnych, przepisów niniejszych z zastrzeżeniami następującymi: a) wszelkie urządzenia reklamowe, o ile od lica domu występują więcej niż 0,10 metra, zaliczają się do kategorii wysągów, zajmujących grunt miejski lub przestrzeń nad nim i podlegają opłacie według par. 22 i nast.; b) znaki i napisy instytucji rządowych, miejskich, społecznych i dobroczynnych i wogóle nie mających charakteru zarobkowego wolne są od opłat na rzecz miasta, lecz przed ich wywieszeniem powinno być uzyskane zatwierdzenie projektu przez wydział budownictwa, c) znaki, napisy i godła osób prywatnych na instytucjach wymienionych pod b) podlegają opłacie na rzecz miasta narówni z innymi, d) napisy zawodowe: adwokatów, lekarzy, inżynierów, nauczycieli, dentystów, foteografów, akuserek i t. p. oraz szkół i kursów prywatnych podlegają opłacie narówni z innymi.

§ 27. Napisy na szybach okien i drzwi, oraz na markizach, zawierające tylko nazwisko właściciela lub firmy, bez żadnych innych dodatkowych informacji, wolne są od opłat na rzecz kasy miejskiej o ile nazwisko lub firma powtarza się nie więcej niż dwukrotnie.

Pod firmą rozumie się nomenklaturę, pod jaką dana firma została umieszczona w rejestrze handlowym (Dziennik Praw 1919 r. Nr 15).

Nazwisko może być wymienione z imieniem i nazwiskiem zawodu np. Bronisław Z., introligator. W razie innych wyjaśniających dopisów opłata winna być uiszczona za całą powierzchnię napisu wraz z firmą lub nazwiskiem.

Za większą od dwukrotnej liczby napisów na szybach lub markizach chociażby tylko z wymienieniem firmy lub nazwiska opłata będzie pobierana zgodnie z taryfą wyliczoną w §§ 20 i 32 przepisów niniejszych.

Wolną od opłat umieszczane przez właścicieli na własnych domach lub przez lokatorów tychże domów wiadomości o lokalach do wynajęcia nie zawierające żadnych innych reklam.

Opłata podwyższa się o 50 proc. przy reklamie w 2-eh językach, o 75 proc. przy reklamie w 3-eh językach i o 100 proc. przy reklamie w 4-eh i więcej językach.

Uwagi. 1. Znaki, napisy i inne reklamy urządzone w bramach, z boku bram, w zagłębieniach, oraz wewnątrz posesji, o ile są widoczne od ulicy, podlegają opłacie na ogólnych zasadach.

2. „Znaki, napisy i godła plastyczne lub malowane na witrynach podlegają opłacie na ogólnych zasadach, niezależnie od opłat za zajęcie gruntu miejskiego. Napisy na szafkach i godłach są wolne od opłaty”.

6. Wykusze.

§ 28. Naklejanie na ścianach domów wszelkiego rodzaju ogłoszeń handlowych i reklamowych jest wzbronione.

§ 29. Za wszelkie napisy, znaki, godła malowane, reklamy i t. p. na lico budowl. we wnękach domów oraz na parkanach, murach, ogrodzeniach i rusztowaniach o ile są widoczne od ulicy pobiera się roczna opłata na rzecz kasy miejskiej podług następującej taryfy:

Kategorie	Powierzchnia napisu lub znaku	I kl.	II kl.	III kl.
			w markach	
1	do 0,5 metr. kwadr. włącznie	12	10	6
2	od 0,5 do 1 metr. kwadr. włącz.	25	20	13
3	" 1 " 2 " " " " "	60	45	32
4	" 2 " 3 " " " " "	100	80	58
5	" 3 " 4 " " " " "	130	105	78
6	ponad 4 metry do 10 metr. kw. dodaje się za każdy metr kw. pełny lub niepełny	65	54	43
7	ponad 10 metr. kwadr. dodaje się za każdy metr kwadr. peł- ny lub niepełny	130	109	68
	Podział ulic na klasy ustanawia Magistrat.			

Podział ulic na klasy ustanawia Magistrat. § 30. Ogłoszenia, afisze teatralne, naklejane na parkanach lub murach, czasowo nie podlegają opłacie, o ile nie sprzeciwiają się warunkom koncesji wydanej przez miasto na prawo tych ogłoszeń.

§ 31. Za kilka znaków lub napisów tej samej firmy, na tej samej posesji, na tej samej ulicy, opłata pobierana będzie jak za jeden o powierzchni wszystkich razem wziętych.

§ 32. Za napisy na szybach okien i drzwi, oraz za napisy z liter plastycznych, do ścian bezpośrednio przytwierdzonych, pobiera się opłata o 50 proc. niższa, niż za szafki i inne znaki przytwierdzone na specjalnych postawach do ściany. Powierzchnia zajmowana przez napis określa się przez powierzchnię prostokąta, w obrębie którego mieści się dany napis lub reklama.

O ile napis mieści się w ramach, na podstawie lub na tle innego koloru, niż kolor domu, opłata oblicza się od powierzchni napisu z wraz ramą lub całym tłem. Malowanie sklepu na odmienny kolor od koloru domu stanowi reklamę i opłata pobierana będzie za

całą malowaną powierzchnię jak za napis. Od opłaty zwolnione są obramowania frontu sklepu, wykonane z trwałego materiału i uznane za estetyczne przez Radę Artystyczną wydziału VII-go Magistratu.

§ 33. Za urządzenia napisów, znaków i t. p. na dachu lub szczytach domu pobiera się opłata o 100 proc. wyższa niż na walterze antresoli i na I piętrze dodaje się 50 proc. opłaty według taryfy (patrz par. 29).

§ 34. Za wszelkie napisy, reklamy itp. umieszczone na innym, a nie na tym domu, gdzie znajduje się sklep, firma lub filia, opłata jest wyższą o 25 proc. od tej, jakaby przypadła za te urządzenia w miejscu, gdzie jest prowadzony interes.

§ 35. Wszelkie inne reklamy urządzone zarówno przez właścicieli firm, jak i przedsiębiorców reklamowych, mogą być urządzone jedynie na skutek specjalnego zezwolenia Magistratu i za opłatą stosownie do umowy.

Za reklamy ruchome pobiera się opłatę jak za znaki reklamowe z zezwoleniem zmian tekstu w ciągu roku. Powierzchnia podlegająca opłacie oblicza się przez dodanie powierzchni boków urządzenia reklamowego z zastosowaniem taryfy ulic I-iej kategorii i podwyższonej o 100 proc., licząc za każde urządzenie oddzielną. Napisy reklamowe urządzone na wozach i wózkach, używanych przez firmy handlowe i przemysłowe do kursowania po mieście o ile nie przekraczają 0,5 mtr. kw. wolne są od opłaty. Napisy większej powierzchni podlegają opłacie narównie z reklamami ruchomymi.

§ 36. Za wszelkie inne, nie objęte powyższymi przepisami urządzenia, zajmujące grunt miejski lub przestrzeń ponad tym gruntem, Magistrat stosować będzie opłaty tej kategorii, do jakiej urządzenie może być zaliczone ze względu na swój charakter lub pobiera opłatę stosownie do umowy.

Za zajęcie gruntu miejskiego na ustawianie aparatów fotograficznych i kinemat. Magistrat ma prawo wyznaczyć opłatę stosownie do umowy.

7. Terminy płatności.

§ 37. Wszystkie, wskazane w powyższych paragrafach opłaty (z wyjątkiem opłat za zajęcie gruntu miejskiego na rusztowania) pobierane są w stosunku rocznym z góry za cały rok, przy czym suma do 50 fen. nie oblicza się, powyżej zaś 50 fen. zaokrągla się do jednej marki.

Uwaga 1. W razie przeniesienia przedsiębiorstwa ze znakiem reklamowym w ciągu roku z miejsca o mniejszej wartości na miejsce o większej wartości gruntu, pobierana będzie tylko różnica opłaty, przy czym różnica opłaty w odwrotnym wypadku nie będzie zwracana.

Uwaga 2. Część roku liczy się za cały. Opłata wniesiona do kasy miejskiej nie podlega zwrotowi, chociażby korzystanie z urządzenia trwało nie przez cały rok.

§ 38. Wszelkie opłaty w przepisach niniejszych wskazane, powinny być wpłacane do kasy miejskiej, pierwszy raz przy otrzymaniu pozwolenia za cały rok kalendarzowy, za dalsze zaś lata przed pierwszym kwintem każdego roku za cały rok z góry.

Uwaga. Magistrat ma prawo w poszczególnych wypadkach pobierać opłatę ratami i zmieniać terminy płatności.

§ 39. Za nieniszczenie opłaty w powyższym (par. 34) terminie, pobierana będzie kara na rzecz kasy miejskiej w Hołd jednej marki miesięcznie (niezależnie od sumy), jeżeli wysokość opłaty nie przekracza 100 mk., od sumy powyżej 100 mk., pobiera się kara po 1 marce miesięcznie za każde pełne lub niepełne 100 mk.

III. Przepisy wschodnie.

§ 40. Przepisy niniejsze zaczęły obowiązywać od chwili ostatecznego zatwierdzenia, z zastrzeżeniami następującymi: a) od urzędów już istniejących objętych punktami a) i c) co do werand stałych paragraf 13 opłata w wysokości przez przepisy niniejsze ustanowiona, pobierana jest od 1-go stycznia 1918 roku, b) przepisy ogólne, dotyczące urządzeń w par. 22 wskazanych, obowiązywać zaczęły od 1 stycznia 1919 r., c) pozwolenie na werandy letnie straciły swą moc z chwili ogłoszenia przepisów niniejszych; na urządzenie takich werand reflektanci powinni zwracać się ponownie do Magistratu.

Wstrzymanie debitu pocztowego.

Na mocy § 7a ustawy z dnia 5-go maja 1968 r. № 66, dz. pr. P. zakazano rozszerzania na Malopolskim obszarze administracyjnym:

a) Broszury ukraińskiej p. t. „Do ukraińskich Chłiborobów” wydawnictwa Inicjatywnej grupy ukraińskiego sojuza chłiborobówderżawnykh i odebrano tej broszurze debity pocztowe wskutek pomieszczenia ustępów o wrogim charakterze względem Państwa Polskiego, propagujących myśl oderwania południowo-wschodnich kresów Rzeczypospolitej.

b) Czasopisma „Ukraińskie Słowo” wychodzącego w Berlinie i zarazem odebrano temu czasopiśmu debity pocztowe ponieważ występuje wrogie przeciw Państwu Polskiemu, dążące do rozczłonkowania Rzeczypospolitej i starające się wywołać nienawiść ukraińców względem Polaków przez tendencyjne rozstawianie fałszywych wieści o rzekomom znęcaniu się nad jencami ukraińskimi (Rozkaz Okr. Kmdy P. P. we Lwowie, № 13 z dn. 6.IV 1921 r.).

Rozporządzeniem Prezydium Namiestnictwa z dn. 12.3.1921 r. L. 5233 pr. zakazano na mocy § 7a ustawy z dn. 5.V. 1909 № 66 Dz. pr. P. rozszerzanie na malopolskim obszarze administracyjnym broszury Józefa Bendawa p. t. „Der Lemberger Judenpogrom, November 1918, Jänner 1919” wydanej przez M. Hickie we Wiedniu i odebrano jej debity pocztowe wskutek jej tendencji wzburzania nienawiści względem Polski przez świadome rozstawianie fałszywych wiadomości o rzekomom znęcaniu się wojsk polskich nad ludnością żydowską we Lwowie w sposób zabijający Państwo Polskie wobec świata cywilizowanego. (Rozkaz Okr. Kmdy P. P. w Stanisławowie, № 13 z dn. 25.III 1921 r.).